

## Jindřiška Němcová, WW1 Remembrance Centre, Anglie

Celý měsíc květen jsem strávila v městečku Portsmouth, nacházejícím se na jihu Anglie, na odborné stáži. Tato možnost vycestovat do zahraničí se mi naskytla díky naší škole, Střední škole designu a módy a projektu Erasmus+.

Byla jsem zaměstnaná ve WW1 Remembrance Centre, muzeu zaměřeném především na první světovou válku a události spojené s ní. Zprvu jsem byla překvapená, jak mé znalosti v oboru Užitá malba a Design interiéru uplatním v muzeu první světové, ale mé obavy byly zahnány již první den. Náplní mé práce bylo vytvářet pohlednice s tematikou války. Vždy mi byl zadán nějaký muzejní artefakt, například starý nefunkční granát, a ten jsem ručně překreslila do formátu. Finální kresba se na závěr upravila v počítači, přidal se logo muzea a mé jméno a pohlednice byly připravené k tisku a následnému prodeji. Mimo navrhování propagačních materiálů se mi naskytla možnost provádět návštěvníky muzea, a přitom jim vyprávět příběhy o válce, které jsem se naučila první týden mého pobytu. To, že mám provádět pro mne byl celkem šok, jelikož jsem byla nervózní mluvit před rodilým Angličanem, ale lidé zde jsou velmi trpěliví a podpořili mě. Za měsíc v muzeu jsem se naučila mnoho nových, hlavně odborných a technických slov a výrazů. Asi nejdůležitější je to, že po tomto pobytu mám mnohem větší odvalu, co se týče komunikace v cizím jazyce, jak v mluvené formě, tak i v psané.

Ubytování jsme byli vždy po dvojicích v hostitelských rodinách. Já a má spolužačka jsme strávili náš pobyt v krásném, klasickém anglickém domě, který se nacházel necelých pět minut od pláže. Náš pokoj byl prostorný a velmi vkusně zařízený. V domě kromě nás dvou, majitelky a její dcery bydlelo i mnoho jiných studentů. Z Rakouska, Itálie, Belgie, a i několik studentů z České Republiky. Naší každodenní anglickou snídani nebyla vajíčka se slaninou, jak si to představuje většina lidí, nýbrž cereálie s mlékem a toustový chléb s marmeládou. Neříkám, že to není dobré, jen vám to po pár týdnech začne lézt na mozek a radši si půjdete koupit do obchodu snídani vlastní. Obědy jsme si zajišťovali sami, mým obědem byly obvykle těstoviny, popřípadě Fish and Chips. V Anglii považují za hlavní jídlo dne večeři, tudíž jsme se nejvíce zasytili právě tam. Pizza, Těstoviny, jedny z nejvíce typických pokrmů, které jsme na večeři dostali. Náš volný čas jsme se snažili trávit co nejvíce venku, na pláži či grilováním v místním parku. Přesto že moře bylo studené, v horkých dnech jsme se alespoň prošli po jeho kraji a nechali se osvěžit chladivými vlnami. Víkendy jsme trávili výlety. Jeli jsme na Stonehenge a do Salisbury, ale také do Londýna, to je přeci povinnost se tam alespoň jednou podívat. Se svým spolužákem jsme zajeli i do South Hamptonu, podívat se na zkoušku místního orchestru.

Z grantu nám byl hrazen let tam i zpět, ubytování a strava, ale také MHD, kterým jsme každý den dojížděli do práce. Na stáž jsme se připravovali několik měsíců dopředu i mimo vyučování, a to chozením na přípravné kurzy. Ty byly někdy až nekonečně dlouhé a únavné, ale velmi užitečné.

Svou měsíční stáž nemohu hodnotit jinak než kladně, byla to pro mě neuvěřitelná zkušenost mít možnost pracovat v zahraničí s úplně cizími lidmi, ze kterých se za ten měsíc staly mí přátelé. Zažila jsem věci, o kterých by se mi zde, v České Republice ani nesnilo. Poznala jsem spoustu nových, úžasných lidí. S některými zahraničními studenty z mojí hostitelské rodiny jsem stále v kontaktu a máme v plánu navzájem navštívit naše země, získat nové zkušenosti. Kdybych přeci jen měla něco hodnotit záporně, tak jen to, že jeden měsíc je velmi krátká doba a velmi bych si přála tam strávit více času.

